

РЕШЕНИЕ

№ 112

гр. Свиленград, 02.05.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

**РАЙОНЕН СЪД – СВИЛЕНГРАД, ПЪРВИ НАКАЗАТЕЛЕН
СЪСТАВ**, в публично заседание на двадесет и четвърти април през две
хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: Кремена Т. Стамболиева Байнова

при участието на секретаря Ренета Н. И.а
като разгледа докладваното от Кремена Т. Стамболиева Байнова
Административно наказателно дело № 20235620200163 по описа за 2023
година

, за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на глава III, раздел V от ЗАНН.

Обжалвано е Наказателно постановление (НП) № 23-0351-000008 от
01.02.2023 година на Началник Група в РУ – Свиленград към ОДМВР -
Хасково, с което на Г. Д. М. с ЕГН ***** от град
*****, със съдебен адрес: град Харманли, пл.
„Възраждане” № 13, област Хасково, чрез адвокат Г. М., за нарушение на чл.
638, ал. 3 от Кодекса за застраховането (КЗ) е наложено административно
наказание „Глоба” в размер на 400 лв.

Жалбоподателят моли за отмяна на обжалвания акт, тъй като бил
незаконосъобразен и неправилен - издаден бил при съществени нарушения на
процесуалните правила. Претендира се присъждане на адвокатско
възнаграждение на процесуалния представител на жалбоподателя на
основание чл. 38, ал. 2, вр.ал. 1, т. 3 от Закона за адвокатурата (ЗА).

В съдебната фаза, редовно призован, жалбоподателят не се явява и не се
представява. С Писмено становище процесуалният му представител –

адвокат Г. М., иска от Съда да отмени обжалвания акт и сочи, че оспорва НП. Не е представен Списък на разноските.

В съдебната фаза не се ангажират доказателства.

Административнонаказващият орган (АНО) (въззиваемата страна) - Началник Група в РУ – Свиленград към ОДМВР - Хасково, редовно призован, не изпраща представител. От Съда се иска да потвърди обжалваното НП.

В съдебната фаза се ангажират писмени и гласни доказателства.

Районна прокуратура – Хасково, Териториално отделение - Свиленград, редовно призовани по реда на надзора за законност, не изпраща т представител и не вземат становище.

Съгласно чл. 61 от ЗАНН ход на делото е даден, тъй като неприсъствието на редовно призована страна не е пречка за водене на делото.

Съдът, след като прецени по отделно и в тяхната съвкупност събраните по делото писмени и гласни доказателства, установи следното от фактическа страна:

На 03.01.2023 година около 12.10 часа свидетелите А. Г. К. и А. В. В. (служители на Група „Охранителна полиция” при РУ – Свиленград към ОДМВР - Хасково) се намират на при изпълнение на служебните си задължения във връзка със специализирана полицейска операция „Миграция”, на четвъртокласен път № 55045, при км 0+00, в землището на град Свиленград, област Хасково, където при изпълнение на служебните си задължения спират за проверка, движещото се в посока село Левка, моторно превозно средство (МПС) – лек автомобил марка „Фолксваген”, модел „Голф вариант” с държавен регистрационен номер ***** – собственост на „Глобъл солар България” ООД (с предишно наеменование „Ок солар БГ”) (видно от Справка в системата АИС-КАТ и Справката от Търговския регистър) и управляван от жалбоподателя М.; при която полицейските служители констатирали липсата на задължителна застраховка „Гражданска отговорност” за текущата 2023 година, респ. към датата на проверката, за процесния лек автомобил. Полицейските служители установяват липсата на действително сключена валидна застраховка „Гражданска отговорност” след справка в масивите на МВР в служебния таблет, зачислен към служебния

автомобил. Отрицателният факт за отсъствието на Застрахователен договор, потвърждават в показанията си разпитаните свидетели А. Г. К. и А. В. В.. В този смисъл е и служебно извършената справка в общодостъпния и публичен интернет-сайт на Гаранционния фонд.

Свидетелят А. Г. К. (Полицейски инспектор в Група „Охранителна полиция” в РУ – Свиленград към ОДМВР – Хасково (длъжностно лице от службите за контрол по Закона за движението по пътищата (ЗДвП)), предвид констатираната липса на задължителна застраховка на автомобилистите и в кръга на службата си, на дата 03.01.2023 година, съставя против жалбоподателя М. и в негово присъствие Акт за установяване на административно нарушение (АУАН) серия АД с бланков № 232289. Това процесуално действие извършва и с участието на свидетеля А. В. В.. В изготвения АУАН актосъставителят излага подробно описание на фактическото нарушение, свързано с управление на МПС при неизпълнение на задължението за сключване на валиден Договор за застраховка „Гражданска отговорност”, както и на обстоятелствата по извършването и откриването му, изрично посочвайки и качеството на нарушителя като ползвател на МПС. А досежно квалификацията, нарушението правно квалифицира с разпоредбата на чл. 638, ал. 3 от КЗ, която вписва за нарушена. АУАН е редовно предявен и връчен на жалбоподателя - нарушителя М., който сочи, че няма възражения против констатациите, изложени в него.

Срещу Акта в законоустановения 7-дневен срок не постъпва Възражение.

Сезиран надлежно с така съставения АУАН, след получаване на образуваната с него преписка, Началникът на Група „Охранителна полиция” при РУ - Свиленград към ОДМВР – Хасково издава процесното НП № 23-0351-000008 на 01.02.2023 година. В издадения санкционен акт, АНО възприема изцяло фактическите констатации, изложени в АУАН, както и правната квалификация на нарушението, дадена от контролния орган – чл. 638, ал. 3 от КЗ и налага на жалбоподателя в качеството му на водач на МПС и негов ползвател, административно наказание „Глоба” в размер 400 лв. НП е редовно връчено - лично на жалбоподателя, на 25.02.2023 година, видно от Разписката, инкорпорирана в самия документ и надлежно оформена – датирана и подписана. От Справката за нарушител/водач, приложена в Административнонаказателната преписка (АНП) също е видна датата на

върчване на обжалвания акт, която е идентична с тази, посочена в Разписката към НП. Възражения относно начина и формата на върчване на НП не се противопоставят в настоящото съдебно производство.

Материалната компетентност на актосъставителя и на Началника на Група „Охранителна полиция” при РУ – Свиленград към ОДМВР – Хасково да издават съответно АУАН и НП за нарушения по КЗ, се доказва от приетите по делото Заповед № 1253з-26 от 19.01.2022 година на ВПД Директор на ОДМВР – Хасково и Писмо с рег.№ 35 1000-1853 от 23.03.2023 година, видно от което Бончо Цветанов Бонев е назначен на длъжността „Началник на Група „Охранителна полиция” при РУ – Свиленград към ОДМВР – Хасково”, т.е. последният се явява носител на санкционна власт, делегирана му в длъжностно качество (заемана длъжност) от наказващия орган по закон съгласно чл. 647, ал. 2 от КЗ – Директора на ОДМВР - Хасково по надлежния ред с административен акт - Заповед.

Както в АУАН, така и в НП е прието за установено, че жалбоподателят е извършил нарушение по чл. 638, ал. 3 от КЗ, тъй като е управлявал МПС, във връзка с чието използване няма сключен и действащ Договор за задължителна застраховка „Гражданска отговорност” на автомобилистите. За това нарушение на основание чл. 638, ал. 3 от КЗ на нарушителя е наложено административно наказание „Глоба” в размер на 400 лв.

Приложена е и Справка относно нарушенията на жалбоподателя, видно от която има множество наложени наказания за нарушения на ЗДвП с влезли в сила Фишове и НП.

Изложената фактическа обстановка, съответстваща изцяло и на констатациите, обективирани в АУАН и възприети от АНО в НП, се установява по категоричен начин от писмените доказателства и от показанията на разпитаните в съдебно заседание, проведено на 24.04.2023 година свидетели А. Г. К. и А. В. В.. Писмените доказателствени източници, по тяхното съдържание не се оспориха от страните и Съдът ги кредитира за достоверни, като цени същите при формиране на фактическите и правните си изводи. С тази правна преценка, за обективно верни се възприеха и свидетелските показания, които са безпротиворечиви, логични и взаимнодопълващи се, правдиво звучащи и при липса на индиции за предубеденост на свидетелите. Не се установява свидетелите А. Г. К. и А. В.

В. да имат личностно отношение към жалбоподателя, което да ги провокира да съставят АУАН. Основания за критика по отношение на свидетелските показания не се намериха, а единствено поради служебното им качество – служители на Група „Охранителна полиция” при РУ – Свиленград към ОДМВР - Хасково, не е достатъчно за да обоснове заинтересованост от тяхна страна, от тук и превратно или недостоверно пресъздаване на обстоятелствата от конкретната проверка и случилите се събития, които възпроизвежда в показанията си. И това е така предвид липсата на противоречия – вътрешни и помежду им (както вече бе посочено), от друга страна те не се компрометират и при съотнасяне и с останалите доказателствени източници – писмените такива, нито пък се опровергават с насрещни доказателства, ангажирани от страна на жалбоподателя. Точно обратното, свидетелските показания са в цялостна корелация и напълно убедително се подкрепят от фактическите обстоятелства, съдържими се в писмените доказателства от АНП. Ето защо, според Съда показанията на посочените свидетели не са и не се считат за насочени към прикриване на обективната истина по делото. По своя доказателствен ефект и стойност, така обсъдените и оценени с кредит на доверие гласни доказателства са пряко относими към изпълнителното деяние на процесното нарушение и неговото авторство, времето и мястото на осъществяването му, като потвърждават фактическото му извършване от жалбоподателя, с оглед установените факти на осъществено управление на МПС, във връзка с чието използване няма сключен и действащ Договор за задължителна застраховка „Гражданска отговорност” на автомобилистите. Поради това Съдът ги кредитира изцяло за достоверни.

С правна преценка за достоверност, Съдът изцяло кредитира и писмените доказателства, приложени в АНП, както и допълнително представените такива, приобщени по реда на чл. 283 от НПК, вр.чл. 84 от ЗАНН, които не се оспориха от която и да е от страните в процеса (с изключение на НП, чиято доказателствена сила не се опроверга от събраните по делото доказателства, т.е. направеното оспорване от страна на жалбоподателя не бе проведено успешно). Същите се цениха изцяло по съдържанието си спрямо възпроизведените в тях факти, респ. автентични по признак – авторство.

Като прецени така установената фактическа обстановка с оглед нормативните актове, регламентиращи процесните отношения, при цялостната служебна проверка на акта, при условията на чл. 84 от ЗАНН,

*вр.чл. 14, ал. 1 и ал. 2 от НПК и във връзка със становищата на страните, настоящият състав на Свиленградски районен съд, достигна до следните **правни изводи**:*

Преценена по същество, Жалбата е неоснователна.

ПО ДОПУСТИМОСТТА НА ЖАЛБАТА

Жалбата е с правно основание чл. 59, ал. 1 от ЗАНН и е допустима – подадена е в преклузивния срок по ал. 2 на посочения текст видно от датата ѝ на депозиране в Регистратурата на Районен съд – Свиленград (считано както от датата на пощенското клеймо, поставено на плика, с който е изпратена, така и от постъпване в Регистратурата – първият работен ден, когато последният ден от срока е почивен), от надлежно легитимирано за това действие лице (срещу, което е издадено атакуваното НП) – процесуален представител с Пълномощно, приложено по делото, при наличие на правен интерес от обжалване и пред местно (по местоизвършване на твърдяното нарушение) и родово (по аргумент от чл. 59, ал. 1 от ЗАНН) компетентния Районен съд. Ето защо същата е проявила своя суспензивен (спиращ изпълнението на НП – аргумент от чл. 64, б. „б” от ЗАНН) и девулативен (сезиращ Съда – чл. 59, ал. 1 от ЗАНН) ефект.

На основание чл. 79 б от ЗАНН Съдът констатира, че процесната Глоба не е платена – видно от съответната графа от Справката за нарушител/водач и от Писмо с рег.№ 351000-1853 от 23.03.2023 година, поради което производството не подлежи на прекратяване поради влизане в сила на НП в резултат на плащане на финансовата санкция.

ПО ПРИЛОЖЕНИЕТО НА ПРОЦЕСУАЛНИЯ ЗАКОН

–

Обжалваното НП и АУАН, въз основа на който е издадено, са законосъобразни от формална, процесуалноправна страна, като Съдът достигна до тези изводи след служебна проверка на съдържанието и материалите от приложената АНП. Не се констатираха недостатъци на актовете, водещи до незаконосъобразност.

Не са допуснати съществени процесуални нарушения по образуването и приключването на административнонаказателната процедура, които да водят до нарушаване на правото на защита на жалбоподателя и да се основания за неговата незаконосъобразност и отмяна.

Спазени са предвидената форма и процесуален ред, като констатиращият и санкционният актове имат необходимите реквизити и минимално изискуемо съдържание, съобразно изискванията на чл. 42 от ЗАНН – за АУАН, респ. и чл. 57 от ЗАНН – за НП. Самото нарушение е описано точно и ясно, както словесно, така и с посочване на правната му квалификация. Съдържанието на АУАН и НП при описание на процесното деяние е идентично. Следователно нарушението е описано по начин, даващ възможност на наказаното лице да възприеме в цялост признаците на същото и да организира адекватно правото си на защита.

Действително в АУАН не е посочен личен адрес на свидетеля В., но този реквизит следва да е наличен в Акта с оглед идентификацията и конкретизацията на посоченото лице. Предвид факта, че са посочени коректно, точно и ясно трите имена и адреса му по месторабота, както и датата му на раждане, е налице пълно индивидуализиране на посоченото лице и не е наличен проблем с неговата индивидуализация, т.е. с неговата самоличност, респ. призоваването му в съдебно заседание. От друга страна констатиращият пропуск не представлява съществено процесуално нарушение, тъй като съгласно правната теория и константната съдебна практика, съществено е това нарушение на административнопроизводствените правила, което е повлияло или е могло да повлияе върху съдържанието на акта, т.е. такова нарушение, недопускането на което е можело да доведе до друго разрешение на поставения пред административния орган въпрос, което в настоящия случай не е налице. По същите съображения, Съдът приема, че факта, че в АУАН и в НП е посочено грешно наименованието на дружеството-собственик на процесното МПС и на дружеството-работодател на нарушителя не представлява съществено процесуално нарушение и тъй като е посочен коректно, точно и ясно ЕИК на посоченото дружество, което е напълно достатъчно за индивидуализацията и конкретизацията му.

Факт е, че в НП при описание на мястото на нарушението е посочено, че

е на общински път без номер от една страна и от друга – на четвъртокласен път № 55045, но в случая Съдът счита, че мястото е точно и коректно посочено, а именно: землището на град Свиленград, който е на територията на област Хасково, което е достатъчно, за да изпълни изискването на чл. 42, ал. 1, т. 3 от ЗАНН. Посоченото не може на самостоятелно основание да доведе до отмяна на обжалвания акт.

Актът и НП са издадени от компетентни органи съгласно чл. 37, ал. 1, б. „а” от ЗАНН, вр.чл. 647, ал. 1 от КЗ и чл. 47, ал. 1, б. „а”, вр.ал. 2 от ЗАНН, вр.чл. 647, ал. 2 от КЗ. Актовете, с които се установяват нарушенията по цитирания нормативен акт, се съставят от длъжностни лица на службите за контрол, предвидени в ЗДвП. Видно от т. 1.3.3. от Заповед № 81213-1632/02.12.2021 година е налице и изрично оправомощаване в полза на актосъставителя А. Г. К., преминал успешно изпит за проверка на знанията по КЗ - полицейски орган от посочената категория. В процесния казус е установено, а и не е спорно между страните, че към 03.01.2023 година актосъставителят А. Г. К. е заемал длъжността „Полицейски инспектор в Група „Охранителна полиция” в РУ – Свиленград към ОДМВР – Хасково”, т.е. бил е полицейски орган, който е орган по контрол по смисъла на чл. 165, ал. 1, т. 1 от ЗДвП. Предвид изложеното актосъставителят А. К. безспорно се явява длъжностно лице от службите за контрол, предвидени в ЗДвП, което има правомощията по чл. 189, ал. 1 от ЗДвП и по чл. 647, ал. 1 от КЗ, т.е. да съставя Актове, с които се установяват нарушения по КЗ. Лицето, подписало НП е заемало към момента на издаването му длъжността „Началник на Група „Охранителна полиция” при РУ – Свиленград към ОДМВР – Хасково” и деянието е извършено в зоната на отговорност на РУ – Свиленград към ОДМВР - Хасково.

При издаването на Акта и НП са спазени предвидените от разпоредбите на ал. 1 и ал. 3 на чл. 34 от ЗАНН срокове.

Предвид изложеното липсват предпоставки за отмяна на процесуално основание поради недостатък във формата на акта или допуснато друго процесуално нарушение от категорията на съществените такива, рефлектиращо върху правото на защита на санкционираното лице. Ето защо, съобразно изложените правни аргументи, решаващият Съдебен състав обосновава формира правен извод, че процесното НП не страда от формални

недостатъци, в резултат на допуснати съществени нарушения на процесуалните правила, поради което се явява изцяло законосъобразен от процесуалноправна страна, акт.

ПО ПРИЛОЖЕНИЕТО НА МАТЕРИАЛНИЯ ЗАКОН

Правилна е и дадената от АНО материалноправна квалификация на извършеното нарушение. Тежестта за установяване на конкретното деяние, съставляващо административно нарушение, неговият извършител и предметът на нарушението, е на АНО, който следва да проведе пълно доказване на спорните факти, което в настоящия случай е сторено.

Задължителна застраховка „Гражданска отговорност“ на автомобилистите по раздел II, буква „А“, т. 10.1 от Приложение № 1 към КЗ е въведена с нормата на чл. 461, т. 1 от КЗ. От своя страна съгласно даденото в § 1, т. 33 от Допълнителните разпоредби (ДР) на КЗ, легално определение на понятието „автомобилист“ – това е собственикът, ползвателят, държателят или водачът на МПС, който във връзка с притежаването или използването му може да причини вреди на трети лица. Съгласно чл. 483, ал. 1, т. 1 от КЗ, Договор за застраховка „Гражданска отговорност“ на автомобилистите е длъжно да сключи всяко лице, което притежава МПС, което е регистрирано на територията на Република България и не е било спряно от движение.

Нормата на чл. 638, ал. 3 от КЗ санкционира липсата на сключена задължителна застраховка „Гражданска отговорност“ по отношение на водача – лицето несобственик, което управлява МПС, във връзка с чието притежаване и използване няма сключен и действащ Договор за задължителна застраховка „Гражданска отговорност“ на автомобилистите. В този смисъл, тази административнонаказателна разпоредба, съдържа едновременно и диспозицията и санкцията, поради това изводимо от нея е и правилото за поведение, т.нар. диспозиция, очертано негативно, наред и след като е предвидена санкция за неизпълнението му. Разбирана така, последната разширява кръга на субектите, обвързани при управление на МПС от задължението за сключване на застраховка „Гражданска отговорност“, която е задължителна, съгласно регламента на чл. 461, т. 1 и чл. 483, ал. 1, т. 1 от КЗ (както вече бе посочено по-горе в настоящото изложение).

Към момента на съставяне на АУАН, жалбоподателят е имал качеството на „водач“ на МПС по смисъла на тълкуването на § 6, т. 25 от ДР на ЗДвП. В § 6, т. 25 от ДР на ЗДвП е дадено легална дефиниция на термина „водач“. От нея следва да се направи изводът, че АНО следва да установи, че деецът управлява МПС. Понятието „управление“ на МПС включва всяко действие по упражняване на контрол върху същото, а не само привеждането му в движение. В случая свидетелите – полицейски служител А. К. и А. В., са категорични, че именно М. е бил водач на процесното пътно превозно средство, тъй като именно той го е управлявал и на него са съставили АУАН, при което той не е възразил, не е подал Възражение, не е посочила подобно възражение и в Жалбата си, както и в съдебно заседание. В случая жалбоподателят не оспорва това обстоятелство, поради което и Съдът приема, че правилно е бил определен субектът на административнонаказателната отговорност.

Свидетелските показания, кредитирани от Съда, обосновават преки и категорични изводи относно обективният факт, че към дата 03.01.2023 година, около 12.10 часа, жалбоподателят М. - несобственик, е управлявала лек автомобил и за това МПС не е имало действащ Договор за застраховка „Гражданска отговорност“, която е задължителна. След като е така, жалбоподателят, предприемайки ползването, т.е. управлението на това МПС, за което не е имало сключен валиден Договор за застраховка „Гражданска отговорност“ за 2023 година, безспорно е консумирал административнонаказателния състав на чл. 638, ал. 3 от КЗ. По делото има данни същото МПС, че не е спряно от движение, както и че е регистрирано на територията на Република България, видно от Справката, изпратена от РУ – Свиленград. Доводи в обратната насока няма наведени. Поради това, при доказано авторството на деянието и елементите от обективната страна на нарушението - установени от показанията на разпитаните свидетели и писмените доказателства, същият правилно и законосъобразно е бил наказан от АНО и на посоченото правно основание ангажирана административнонаказателната му отговорност.

Осъществено от М. деяние, във форма на бездействие (в този смисъл е и Решение № 738 от 11.10.2018 година, постановено по КАНД № 599/2018 година на Административен съд – Хасково, докладчик Съдията Цветомира

Д.а) е съставомерно и по субективен признак, извършено е виновно - по небрежност, доколкото жалбоподателят като водач на МПС, който го ползва и управлява по обществени пътища е бил длъжен и е следвало да знае изискването и задължението за сключване на задължителна застраховка „Гражданска отговорност“, съответно да положи необходимата грижа да съобрази поведението си с това изискване, като общественотоопасните последици от извършеното, той е съзнавал и могъл да предвиди тяхното настъпване, но не е положил необходимата грижа преди предприемането на управлението на процесното МПС, а такава възможност е имал в рамките на субективните си прояви и ако беше положил по-голямо внимание, най-малко с оглед обстоятелството че е можел да направи справка в интернет-сайта на Гаранционния фонд.

Досежно приложението на чл. 28 от ЗАНН - преценката за липса на основания и предпоставки за квалифициране на конкретния случай като маловажен по смисъла на чл. 28, вр. § 1, ал. 1, т. 4 от ДР на ЗАНН, е изразена мълчаливо от АНО с факта на издаването на НП, респ. налагането на санкция на извършителя на нарушението. Отсъствието на изложени мотиви в тази насока, от негова страна, не съставлява процесуално нарушение. Извод, следващ по аргумент от чл. 57 от ЗАНН – процесуалната норма, лимитираща задължителните реквизити на НП. От друга страна, съобразявайки признаците на осъществения фактически състав на административно нарушение, процесното деяние не разкрива обществена опасност, по-ниска от обичайната за този род нарушения, нито пък изобщо липса на такава, поради което не съставлява маловажен случай, според Съда. И това е така, както поради неговия формален характер – за съставомерността му не е предвиден и не се изисква настъпване на вредоносен резултат, така и поради наличието не само на смекчаващо (не е правил опити да осуети или възпрепятства проверката), но и на отегчаващо (наложените други санкции за нарушения на правилата за движение по пътищата, които явно не са изиграли своя поправителен и превъзпитателен ефект) обстоятелства. В тази връзка не може да се отчете като смекчаващо вината обстоятелство възрастта на нарушителя, доколкото възрастта от 3 2 години предполага житейски опит, който е достатъчен, за да може лицето да направи оценка на деянието си по начин, позволяващ му да не извършва противоправни такива. Т.е. тази възраст не може да бъде определена като достатъчно млада, за да обоснове наличието на

сметчаващо вината обстоятелство. Поради това липсват предпоставки за преквалифициране на нарушението като маловажно, респ. за приложението на чл. 28 от ЗАНН и в този смисъл Съдът приема преценката на АНО по чл. 28 от ЗАНН за съответстваща на закона. От тук, законосъобразно, правилно и обосновано е издадено НП. И не на последно място, при разрешаване правният въпрос за осъществяване предпоставките на чл. 28 от ЗАНН, релевантна са и обществените отношения, регулирани от КЗ, които са свързани с отговорността за вреди, причинени на трети лица при управление на МПС, чийто интереси са охранени от правото и ползващи се със засилена защита и превенция. В този смисъл, типичната обществената опасност на нарушенията от вида на конкретното е завишена, от друга страна и с оглед нарасналия брой ПТП, със сериозни последици и вреди, вследствие интензитета на пътното движение, увеличения брой автомобили, включително и с високи технически възможности за развивана скорост. Тези изводи на Съда не се променят и предвид факта, че малко след проверката е била сключена застраховка. Ето защо не е налице и това материалноправно основание за отмяна на обжалваното НП, като неправилно санкциониращо маловажен случай на нарушение, което налага и неговото потвърждаване.

Съдът проведе пълно доказване на фактите от значение за административнонаказателното обвинение и делото, на които жалбоподателят не се противопостави и не посочи доказателства за тяхното оборване.

ПО РАЗМЕРА НА НАКАЗАНИЕТО

Приложената от АНО санкционна норма на чл. 638, ал. 3 от КЗ съответства на установеното нарушение, тъй като на физическо лице, което управлява МПС, във връзка с използването на което няма сключен и действащ Договор за задължителна застраховка „Гражданска отговорност“ на автомобилистите се налага административно наказание „Глоба“ в размер на 400 лв.

Административното наказание „Глоба“ в размер на 400 лв. е правилно и законосъобразно определено както по вида си, така и по размер, индивидуализиран в предвидения от закона такъв – фиксиран за посочената сума. Правна възможност за намаляване на наложеното административно

наказание не съществува, предвид фиксирания размер на санкцията, поради което по пряк аргумент от закона липсва основание за определянето ѝ под този минимум. Така наложеното с обжалваното НП административно наказание Съдът намира за необходимо за постигане на предвидените в чл. 12 от ЗАНН цели на административното наказание – да предупреди и превъзпита нарушителя към спазване на установения правен ред и да се въздейства възпитателно и предупредително върху гражданите.

По разностите:

С оглед изхода на делото такива не се дължат на процесуалния представител на жалбоподателя, т.е. искането следва да се остави без уважение.

Мотивиран от гореизложеното и на основание чл. 63, ал. 1, вр.ал. 2, т. 5 и ал. 9 от ЗАНН, Съдът в настоящия си състав

РЕШИ:

ПОТВЪРЖДАВА като правилно и законосъобразно НП № 23-0351-000008 от 01.02.2023 година на Началник Група в РУ – Свиленград към ОДМВР - Хасково, с което на Г. Д. М. с ЕГН ***** от град *****, за нарушение на чл. 638, ал. 3 от КЗ е наложено административно наказание „Глоба” в размер на 400 лв.

ОСТАВЯ БЕЗ УВАЖЕНИЕ искането на процесуалния представител на жалбоподателя – адвокат Г. М., за присъждане на адвокатско възнаграждение на основание чл. 38, ал. 2, вр.ал. 1, т. 3 от ЗА.

Решението подлежи на касационно обжалване пред Административен съд – Хасково в 14-дневен срок от получаване на Съобщението за изготвянето му с Касационна жалба на основанията, предвидени в НПК и по реда на Глава XII от АПК.

Съдия при Районен съд – Свиленград: _____